

Daniel Kitabı - Numara Yüz İki

Peygamberin Üçlü Uygulaması: Peygamberî Dinamiklerin Keşfi

Jeff Pippenger

2024-02-29

İlyas'ın üçlü uygulaması, Tanrı'nın icraî yargısı döneminde mesajı, habercisini ve hareketi ele alır; bu dönem Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar Yasası ile başlayıp lütuf kapısının kapanışına kadar sürer. İcraî yargı, Tanrı'nın yargısının merhametle karışık olduğu bir dönemden, yargılarının merhamet olmaksızın yedi son belâ hâlinde döküldüğü zamana kadar şiddetlenir.

Antlaşma'nın Elçisi'nin yolunu hazırlayan habercinin üçlü uygulaması, Tanrı'nın soruşturma yargısının kapanış döneminde mesajı, haberciyi ve hareketi ele alır ve yüz kırk dört binin mühürlenmesi dönemini belirler. Bu dönem, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasıyla sona erer; bu da Tanrı'nın icrai yargılarının başladığı zamandır.

Vaftizci Yahya, Antlaşmanın Elçisi olan Mesih'in, Daniel 9:27'nin yerine getirilmesi olarak antlaşmayı onaylaması için yolu hazırladı. Böylece, Mesih'in kendi tapınağına aniden gelmesi ve Leviogullarını arındırması için de yolu hazırladı; Mesih bunu üç buçuk yıl süren hizmetinin başında ve sonunda yaptı. Fiziksel tapınağın temizlenmesi, Mesih'in, Leviogulları olarak temsil edilenlerin ruh tapınağını temizleme işinin bir simgesiydi.

Tapınağı bizzat temizlemesi bir peygamberlik sözünün yerine gelmesiydi ve O bu işi Yuhanna 2:13-22'de gerçekleştirdiğinde, Kutsal Ruh öğrencilerin Eski Antlaşma'dan bir bölümü hatırlamalarını sağladı; bu bölüm, Malaki 3'ün yerine gelmesi kapsamında, O'nun öğrencileri arındırma ve temizleme hizmetinin bir parçasıydı.

Yuhanna'daki bölümde Mesih, beden tapınağı yıkıldığında onu üç gün içinde yeniden ayağa kaldıracakını belirtti. İtirazkâr Yahudiler de, Herodes tarafından yürütülen ve tam da o yıl tamamlanan fiziksel tapınağın yeniden inşasının kırk altı yıl sürdüğünü ileri sürdüler. İsa, meleklerin, Kutsal Ruh'un ve peygamberlerin hizmeti aracılığıyla kendi Kelamında tesis ettiği peygamberlik sözüyle ilgili kurallardan birine örnek vererek öğrencilerini arındırıyordu.

Harfi olanın ruhsal olanı temsil ettiğine dair peygamberî örneği ortaya koydu. Tapınağın bir sembolü olarak "kırk altı" sayısının peygamberî anahtarını ortaya koydu. "Kırk altı", Musa'nın tapınakla ilgili talimatları almak üzere dağda kaldığı gün sayısıydı. "Kırk altı", insan tapınağını oluşturan kromozomların sayısıdır. "Kırk altı", önce putperestlik sonra da papalık tarafından çiğnenmiş olan ruhsal tapınağın yeniden kurulmasında tamamlanan yıl sayısıdır (1798–1844).

Tapınağın iki kez temizlenmesi, üç günün kırk altı yıla eşitlendiği sembolizmi içerir. Lafzi olanın manevi olanı temsil ettiği ilkeyi de içerir. Bu, hem bir peygamberlik sözünün yerine gelişini hem de bir peygamberlik bildirisini temsil ediyordu. İki temizleme, bir sınıf tarafından yanlış anlaşılan, başka bir sınıfa ise açıklanan bir gerçeği temsil eder.

İki temizleme, Tanrı'nın kilisesinin öyle bozulduğu bir zaman dilimini belirler ki, artık "zina eden engerekler nesli"dir; işaret kendilerine doğrudan açıklanmakta olduğu hâlde bir işaret aramaktadır; çünkü verilecek tek işaret, üç günde ayağa kaldırılan tapınağın yıkımının işaretidir.

Ey engerekler soyu, siz kötü olduğunuz halde nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yüreğin taşanı söyler. ... Sonra din bilginlerinden ve Ferisilerden bazıları, "Öğretmen, senden bir işaret görmek istiyoruz" diye cevap verdiler. Ama o onlara şöyle cevap verdi: "Kötü ve zina eden bir kuşak işaret arar; ama ona, peygamber Yunus'un işaretinden başka bir işaret verilmeyecektir. Çünkü Yunus nasıl üç gün üç gece balınanın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır." Matta 12:34, 38-40.

Yuhanna 2. bölümde yaptığı gibi, Antlaşmanın Habercisi'nin kendi tapınağına ansızın gelişinin üç ayrı gerçekleşmesinde bütün bu peygamberlik dinamikleri görülür.

Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşmıştı ve İsa Yerusolim'e gitti. Tapınakta sığır, koyun ve güvercin satanları ve para bozanların oturduğunu buldu. Küçük iplerden bir kamçı yaparak hepsini, koyunlarla sığırları da, tapınaktan dışarı sürdü; para bozanların paralarını döktü ve masalarını devirdi. Güvercin satanlara da, "Bunları buradan götürün; Babamın evini bir ticaret evi yapmayın" dedi. Öğrencileri, "Evin için duyduğum gayret beni yiyip bitirdi" diye yazılmış olduğunu hatırladılar. Bunun üzerine Yahudiler ona, "Bu işleri yaptığını gördüğümüze göre, bize hangi belirtiyi gösteriyorsun?" dediler. İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Bu tapınağı yıkın, ben de onu üç günde yeniden ayağa kaldıracam." Yahudiler, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı; sen onu üç günde mi ayağa kaldıracaksın?" dediler. Oysa O, kendi bedeninin tapınağından söz ediyordu. Bu yüzden O ölümden dirildikten sonra, öğrencileri O'nun onlara bunu söylemiş olduğunu hatırladılar; Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği söze inandılar. Yuhanna 2:13-22.

Antlaşmanın Elçisi, Tanrı'nın Sözü'nü simgeleyen "gümüş" ve imanı simgeleyen "altın" gibi, Leviogullarını arındıracak ve ayrıca tasfiye edecekti. Antlaşmanın Elçisi, öğrencilerini peygamberlik "sözü"ne olan "imanlarını" artırarak arındıracaktı. Bu peygamberlik sözü arındırmak için tasarlanmıştı, ama aynı zamanda tasfiye etmek için de. O'nun peygamberlik Sözü her zaman bir sınamayı temsil eder ve O birdenbire tapınağına geldiği dönemde, Leviogulları O'nun peygamberlik Sözü aracılığıyla tasfiye edilir.

"'Yelgesi O'nun elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek ve buğdayını ambara toplayacaktır.'" Matta 3:12. Bu, arındırma zamanlarından biriydi. Gerçek sözleri aracılığıyla saman buğdaydan ayrılıyordu. Azarı kabul edemeyecek kadar boş gururlu ve kendini doğruluğunda sayan, alçakgönüllü bir yaşamı benimseyemeyecek kadar dünyayı seven birçok kişi İsa'dan yüz çevirdi. Bugün de birçokları aynı şeyi yapmaktadır. Canlar bugün, Kefernahum havrasındaki o öğrencilerin sınıdığı gibi sınıanmaktadır. Gerçek yüreğe ulaştırıldığında, yaşamlarının Tanrı'nın isteğine uygun olmadığını görürler. Kendi içlerinde baştan sona bir değişikliğin gereğini görürler; fakat benliği inkâr eden işe girişmeye razı olmazlar. Bu nedenle, günahları ortaya çıkarıldığında öfkelenirler. Öğrencilerin İsa'yı bırakıp, 'Bu söz çetindir; bunu kim dinleyebilir?' diye söylenerek ayrıldıkları gibi, onlar da gücenip giderler." Çağların Arzusu, 392.

Kapernaum'daki "sinagogda" "sınanan ruhlar", Mesih onlara O'nun bedenini yemeleri ve kanını içmeleri gerektiğini söylediğinde, bununla maddi bedenini ruhsal bir hakikati iletmek için kullandığını anlamayı reddettiler. Bu, Yuhanna'nın ikinci bölümünde tapınak hakkında yaptığı tıpatıp aynı peygamberi temsildi. Maddenin ruhsaldan önce geldiği ve onu temsil ettiği ilkesi, onların "işitmek" istemedikleri "zor bir söz" olarak kabul edildiğinde, arkalarını döndüler ve bir daha asla O'nunla birlikte yürümediler. Bu, Yuhanna 6. bölüm, 66. ayette (666) gerçekleşti; bu da yakında gelecek Pazar yasasını temsil eder; o ise 22 Ekim 1844 ile tiplenmişti ve o da sırasıyla Kalvari'deki çarmıhla tiplenmişti.

O andan sonra, öğrencilerinin birçoğu geri döndü ve artık O'nunla birlikte yürümediler.
Yuhanna 6:66.

Yuhanna'nın ikinci bölümünde Kutsal Ruh, öğrencilerin Tanrı'nın gayretini anlatan peygamberlik sözünü 'hatırlamalarını' sağladı; ayrıca 'gayretli' kelimesi, hem İbranice'de hem de Grekçe'de 'kıskanç' kelimesiyle aynı kelimedir.

Çünkü evin için duyduğum gayret beni yiyip bitirdi; ve sana hakaret edenlerin hakaretleri üzerime geldi. Mezmurlar 69:9.

Tanrı'nın gayreti, yani O'nun kıskançlığı, O'nu kıskanç bir Tanrı olarak gösteren karakter unsurunu ifade eder; O'ndan nefret edenler üzerinde kıskançlığı üçüncü ve dördüncü kuşakta ortaya çıkar. Yuhanna ikinci bölümde, Kutsal Ruh, Antlaşma'nın Elçisi'nin gerçekleştirdiği arınmanın dördüncü ve son kuşakta gerçekleştiğini ortaya koyuyordu; ancak son kuşağın kâsesi dolduğunda bile, üçüncü kuşaktan hâlâ ayakta kalanlar daima vardır. O kuşak, zinakâr bir engerekler soyudur.

Musa dördüncü kuşağı temsil ediyordu ve o sırada, kırk altı gün boyunca, tapınağın inşa edilmesi konusunda talimatlar aldı. O günlerde yasayı aldı; yasa, ikinci emrinde, Tanrı'nın kıskançlığının üçüncü ve dördüncü kuşaklarda kendini gösterdiğini belirtir.

Ve Abram'a dedi: Kesin olarak bil ki soyun kendilerinin olmayan bir ülkede yabancı olacak, onlara kulluk edecek; ve onlar soyuna dört yüz yıl boyunca eziyet edecekler. Ve ayrıca, onlara kulluk edecekleri ulusu ben yargılayacağım; ve ardından büyük mal mülkle çıkacaklar. Sen ise esenlik içinde atalarına kavuşacaksın; olgun bir yaşta gömüleceksin. Ama dördüncü kuşakta buraya yine gelecekler; çünkü Amorluların günahı henüz tamamlanmadı. Yaratılış 15:13-16.

Eski İsrail'in son kuşağında, Petrus'un "ruhsal bir ev" diye adlandırdığı Hristiyan kilisesinin tapınağı inşa edildi. O dönemde Tanrı, gayretiyle tapınağı iki kez temizleyerek kıskançlığını ortaya koydu. 1844'te Tanrı, Milleritlerin ruhsal tapınağını ayağa kaldırmış ve bir kez daha eski seçilmiş halkı es geçmişti. O tarihte Antlaşma Elçisi 22 Ekim 1844'te ansızın geldi.

Onun ortaya çıkışı, William Miller'in hizmeti aracılığıyla hazırlanmıştı. Protestanlar ve Milleritler 22 Ekim 1844'e yaklaşırken, iki sınıf sınıandı. Protestanlar için imtihan, 1798'de birinci meleğin gelişiyle sonun zamanında geldi. Levi'nin oğullarını hem "temizlemek" hem de "arındırmak" üzere olan mesaj 1831'de resmîleştirildikten sonra, 11 Ağustos 1840'ta birinci meleğin mesajı güçlendirildiğinde Protestanların sınanması başladı. 19 Nisan 1844'te Protestanlar sınavda

başarısız oldular ve Babil'in kızları oldular.

Sonra ikinci melek geldi ve Milleritlerin inancı sınıandı; bir arınma ve tasfiye gerçekleştirildi. İkinci meleğin mesajı 12-17 Ağustos'ta Exeter kamp toplantısında güç kazandığında, Milleritlerin akıllı ve akılsız olanlarının birbirinden ayrılmasıyla sınıanması tamamlandı.

Akıllılar ile akılsızlar arasındaki farkı belirleyen şey, Gece Yarısı Çağrısı'nın peygamberlik mesajı olan yağın kendisiydi. Üçüncü melek 22 Ekim 1844'te vardığında, tapınak (kırk altı yılda) inşa edilmişti. O anda Antlaşma'nın Elçisi ansızın kendi tapınağına geldi.

“Mesih'in, mabedin arındırılması için başkâhinimiz olarak en kutsal yere gelişi — Daniel 8:14'te göz önüne serildiği üzere; İnsanoğlu'nun, Daniel 7:13'te sunulduğu gibi, Günleri Eskisi'ne gelişi; ve Rab'bin, Malaki tarafından önceden bildirildiği üzere, kendi tapınağına gelişi — aynı olayın tasvirleridir; ve bu olay ayrıca, Mesih'in Matta 25'teki on kız benzetmesinde anlattığı, güveyin düğüne gelişiyle de temsil edilmektedir.” The Great Controversy, 426.

İşte o zaman Antlaşma'nın Elçisi, Malaki'nin üçüncü bölümünde Levi'nin oğulları olarak tanımlanan Millerci müritleri arındırma ve tasfiye etme işine başladı.

Birinci ve ikinci meleğin mesajlarının etkisiyle Damat'ı karşılamak üzere dışarı çıkanların birçoğu, dünyaya verilecek son sınavıcı mesaj olan üçüncüyü reddetti ve son çağrı yapıldığında benzer bir tutum takınılacaktır.

Bu benzetmenin her bir ayrıntısı titizlikle incelenmelidir. Biz ya akıllı ya da akılsız kızlar tarafından temsil ediliriz. Review and Herald, 31 Ekim 1899.

11 Ağustos 1840'ta birinci meleğin mesajı güçlendirildiğinde, kalabalıklar Millerci harekete katıldı. Ardından 19 Nisan 1844'te, büyük bir kesim hareketten ayrıldı. 22 Ekim 1844'te, geleneksel görüşe göre, imanla En Kutsal Yere giren yaklaşık elli can vardı. Başlangıçta üçüncü meleğin ışığını takip edenlerin sayısının yaklaşık elli can olduğunu varsayarsak, birinci ve ikinci meleğin mesajlarını kabul eden “birçoğunun” “üçüncüyü, son sınavıcı mesajı” reddettiğinin bize bildirildiğinde bunun anlamı nedir?

Antlaşmanın Habercisi ansızın kendi tapınağına geldi ve göksel tapınağın ışığını ve üçüncü meleğin mesajını, üçüncü meleğin deneyimine giren o elli kişiye açığa çıkardı; ancak onlar başlangıçta dağınıktılar. O zamanki hayal kırıklıkları ilk hayal kırıklığından daha büyüktü; yine de Kardeş White'in bildirdiğine göre, onların hayal kırıklığı çarmıhtan sonra öğrencilerin yaşadıkları kadar büyük değildi.

Her iki paralel tarihte de Mesih, hayal kırıklığına uğrayanlara peygamberlik sözünü açtı ve 1850'ye gelindiğinde Kardeş White, Rab'bin o zaman halkını toplamak için elini yeniden uzattığının kendisine gösterildiğini belirtir.

"23 Eylül [1850]'de Rab bana, halkının geriye kalanını geri almak için elini ikinci kez uzattığını ve bu toplanma zamanında çabaların iki katına çıkarılması gerektiğini gösterdi. Dağılma zamanında İsrail vurulup parçalandı; ama şimdi toplanma zamanında Tanrı halkını

iyileştirip yaralarını saracak. Dağılma zamanında, gerçeği yaymak için yapılan çabalar pek az etki yaptı, pek az şey ya da hiç başarabildi; ama toplanma zamanında, Tanrı halkını toplamak için elini uzattığında, gerçeği yayma çabaları murad edilen etkisini gösterecektir. Herkes işte birlik içinde ve gayretli olmalıdır. Şimdi toplanma zamanında bizi yönlendirecek örnekler için dağılma dönemine başvurmanın utanç verici olduğunu gördüm; çünkü Tanrı şimdi bizim için o zaman yaptığından fazlasını yapmazsa, İsrail asla toplanmayacaktır. Gerçeğin bir gazetede yayımlanması, vaaz edilmesi kadar gereklidir." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Çarmıhta öğrenciler dağılmıştı ve o tarihte, üç gün sonra, O dağılmış öğrencilerini toplamaya başladı. 1844'ün bitiminden yaklaşık üç yıl sonra Mesih, dağılmış sürüsünü toplamaya başladı. O dönemde halkını yayıncılık işine başlamaya ve Habakkuk'un iki tablosundan ikincisini yayımlamaya yönlendirdi; bu, 1850'nin sonunda basıldı ve ardından 1851 Ocak ayında Review and Herald'da satışa sunulmaya başlandı.

1843 tablosu, birinci ve ikinci meleğin mesajlarının tarihinde kurulan tapınağı arındıran mesajın fiziksel temsili olmuştu. Üçüncü meleğin gelişiyle Tanrı işini tamamlamayı ve halkını eve götürmeyi planladı, fakat onlar eski İsrail gibi isyan ettiler ve hem eski hem de modern İsrail çölde dolaşmaya mahkûm edildi. Üçüncü meleğin ışığını başlangıçta kabul eden o Adventistler, mesajlarının fiziksel temsili olan 1850 tablosunu taşıyarak imanla devam etselerdi, İsa'nın ikinci gelişini getirebilir ve eve gidebilirlerdi. Ama onların yazgısı, Yeşu ve Kalev ile on sadakatsiz casusun tarihini tekrar etmekte.

"Adventistler, 1844'teki büyük hayal kırıklığından sonra imanlarına sıkı sıkıya sarılıp ilahî takdirin açtığı yolda birlik içinde yürümüş, üçüncü meleğin mesajını kabul edip Kutsal Ruh'un gücüyle onu dünyaya ilan etmiş olsalardı, Tanrı'nın kurtuluşunu görürlerdi; Rab onların gayretleriyle kudretle iş görürdü; çalışma tamamlanırdı ve Mesih, halkını ödülleriyle kavuşturmak üzere şimdiye kadar gelmiş olurdu. Fakat hayal kırıklığını izleyen şüphe ve belirsizlik döneminde, advent imanlılarının birçoğu imanlarından vazgeçti... Böylece çalışma sekteye uğradı ve dünya karanlıkta kaldı. Tüm Adventist topluluk Tanrı'nın emirleri ve İsa'nın imanında birleşmiş olsaydı, tarihimiz ne kadar da bambaşka olurdu!" Evangelism, 695.

Vaftizci Yahya ve William Miller, Mesih'in ansızın gelip Kutsal Ruh'un gücüyle kurtuluş mesajını tüm dünyaya götürecek bir halkı arındırması için yol hazırladılar. Mesih'in öğrencileri görevlerini yerine getirdi, fakat Adventizmin başlangıcı bunu yapmadı. 1856'ya gelindiğinde Laodikya durumuna düşmüşler, "yedi zaman"ın ilerleyen ışığını reddetmişler ve 1863'te, yakında çıkacak Pazar yasasına kadar uzanacak giderek artan bir isyan sürecini başlatmışlardı. 1863'teki isyan, on casusun isyanıyla örneklendirilmişti. Kırk yıllık çöl dolaşmasının sonunda, eski İsrail aynı sınamayla yeniden yüz yüze getirildi; böylece modern İsrail'in başlangıçtaki sınamaya geri getirilişine bir örnek sağlanmış oldu.

Kadeş'teki on casusun isyanı, kırk yıl sonra yine Kadeş'te tekrarlandı. Çölde kırk yıllık dolaşmaya yol açan on casusun isyanı, modern İsrail'in Laodikya'nın çölünde kendi dolaşmalarına neden oldukları 1863'teki isyanı temsil eder. Kırk yılın sonunda eski İsrail yeniden Kadeş'e getirildi; böylece, Millerci Adventizmi 1863'teki isyanda arındıran sınavın, Antlaşmanın Habercisi yeniden ansızın kendi tapınağına geldiğinde tekrarlanacağını gösterir.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Gilead ve Başan'ın fethi sırasında, neredeyse kırk yıl önce Kadeş'te İsrail'i uzun süren çöl dolaşmasına mahkûm eden olayları hatırlayan birçok kişi vardı. Vaat edilen topraklarla ilgili casusların raporunun birçok bakımdan doğru olduğunu gördüler. Kentler surlarla çevrili ve çok büyüktü, içinde devler yaşıyordu; onların yanında İbraniler adeta cüce kalıyordu. Ama şimdi, babalarının ölümcül hatasının Tanrı'nın gücüne güvenmemek olduğunu görebiliyorlardı. Yalnızca bu, onların güzel ülkeye hemen girmelerini engellemiştir.

Kenan'a girmeye ilk kez hazırlanırken, bu girişim, şimdi olduğundan çok daha az zorluk barındırıyordu. Tanrı, halkına, O'nun sesine itaat ederlerse önlerinden gideceğini ve onlar için savaşaacağını vaat etmişti; ayrıca ülkenin sakinlerini kovmak için eşekarıları da gönderecekti. Ulusların korkuları henüz genel olarak uyanmamıştı ve ilerleyişlerini engellemek için pek az hazırlık yapılmıştı. Ama Rab şimdi İsrail'e ilerlemesini buyurduğunda, tetikte ve güçlü düşmanlara karşı ilerlemeleri ve yaklaşımlarına direnmek üzere hazırlanmış büyük ve iyi eğitilmiş ordularla çarpışmaları gerekiyordu.

“Og ve Sihon'la mücadelelerinde halk, babalarının apaçık biçimde başarısız olduğu aynı sınavla karşı karşıya getirildi. Ama bu kez sınav, Tanrı İsrail'e ilerlemesini buyurduğunda olduğundan çok daha ağırdı. Rab'in adıyla bunu yapmaları emredildiğinde ilerlemeyi reddettikleri günden beri yollarındaki zorluklar büyük ölçüde artmıştı. Tanrı hâlâ halkını işte böyle sınar. Ve eğer sınava dayanamazlarsa, onları yine aynı noktaya getirir; ikinci seferde sınav onlara daha da yaklaşır ve öncekinden daha ağır olur. Bu, sınava katlanıncaya kadar sürer; ya da hâlâ başkaldırıyorsa, Tanrı ışığını onlardan geri çeker ve onları karanlıkta bırakır.” Atalar ve Peygamberler, 436, 437.